

Spørsmål til kandidater ved bispedømmerådsvalet 2023

Takk for at du stiller til valg!

Fagforbundet er den største arbeidstakerorganisasjonen i fellesrådlinja i Den norske kirke. Men vi har også medlemmer blant alle yrkesgrupper i begge arbeidsgiverlinjer og en egen fagforening for prester, teologene. Vi er opptatt av at hele arbeidsfellesskapet skal ha en jobb de kan leve av og med og at alle skal få utvikle seg som fagpersoner.

For at medlemmene skal ha et best mulig beslutningsgrunnlag i kirkevalget, har vi formulert noen spørsmål om temaer som ikke gis så mye oppmerksomhet andre steder.

Lykke til, og på forhånd takk!

Spørsmål til bispedømmerådskandidater

Navn: Grete Karen Framgarden

Bispedømme: Borg

Liste: Nominasjonskomiteens liste

1

Hva legger du i begrepet *tverrfaglighet* i kirkelig sammenheng? Hvordan kan tverrfaglig samarbeid ute i kirkestabene bli bedre?

Svar: Et godt menighetsarbeid er helt avhengig av tverrfaglig kompetanse i kirkestabene, og ansatte har i kraft av utdanning og erfaring sine områder de er spesielt rustet til å møte. Samlet dekker de et stort område: fra teologisk og liturgisk kompetanse, musikk, diakoni, undervisning, barne- og ungdomsarbeid, administrative funksjoner og praktisk arbeid i kirke og på kirkegård. Gjensidig anerkjennelse for den enkeltes arbeid og funksjon er viktig for å skape godt arbeidsmiljø. Tverrfaglig samarbeid handler også om at en setter av tid til å arbeide sammen, lytter til hverandres innspill og gjør enkelte oppgaver til et fellesprosjekt for ansatte i stab. Gudstjenestearbeid er ett eksempel. Det samme er realisering av diakonale verdier i menighetens fellesskap og arbeid. Samarbeid tar tid og er avhengig av god relasjon. Om en stab - eller stab og menighetsråd - vil reise bort sammen for å planlegge og skape fellesskap, så kan det være en god investering for videre arbeid.

2

Den norske kirke står i en særstilling blant trossamfunnene. Et eget kapittel i trossamfunnsloven, delt finansiering der kommunene finansierer den største andelen og gravplassansvaret er tre viktige elementer i dette. Hvilke muligheter og hvilket ansvar mener du følger denne særstillingen?

Svar: Det er helt klart både muligheter og en stor forpliktelse i dette. Den kommunale finansieringen sikrer at kirken ikke blir seg selv nok, men også må innfri som befolkningens folkekirke. Det er fremdeles tradisjon for kirkelig tilstedeværelse i by og bygd. Det kirkelige arbeid må fortsatt bygge opp om menneskers allmenne tilknytning til kirken, gjennom dåp, konfirmasjon, trosopplæringstiltak med mer. Diakonale prosjekt kan åpne for mer omfattende samarbeid med kommune og nærmiljø. Kirkegården har en viktig funksjon i befolkningen. I et stadig mer flerreligiøst samfunn fordrer gravplassansvaret god tilrettelegging for menneskers ulike tilknytning og tro.

3

Hvilken betydning mener du gravplassforvaltningen har for lokalkirken?

Svar: Jeg tror den er av svært stor betydning. Stell av gravsteder og lystenning ved allehelgensdag og

jul er anledninger hvor svært mange får et forhold til kirke og kirkegård. Åpen kirke og vennlig tilrettelegging av kirkens ansatte og frivillige, kan gjøre disse anledningene enda viktigere for mange.

4

Er det viktig for deg at fellesrådet beholder denne allmenne tjenesten? Har du tanker om hva som vil kreves av fellesrådet fremover for å kunne ivareta denne oppgaven til beste for alle innbyggere i kommunen?

Svar: Enn så lenge er de fleste gravstedene knyttet til kristen gravferd, og graven til ens kjære kan være det sted hvor mange kommer tettest på troen, håpet og tilknytningen til kirkens budskap. Samtidig er det også et diakonalt aspekt i dette – at hvert menneske får et verdig ramme om livet og det minnested en etterlater for sine kjære i etterkant. Andre aktører kunne selvfølgelig ivareta denne oppgaven på vegne av befolkningen som helhet, men jeg mener likevel trossamfunnene står i sterkest posisjon til dette. Ettersom Den norske kirke er i en majoritetssituasjon, og dessuten har tradisjon for oppgaven, er det en naturlig oppgave å videreføre. Oppgaven vil kreve godt samarbeid og tilrettelegging i samråd med ulike trossamfunn.

5

Det er mye deltid blant ansatte i menigheter og fellesråd. Hvordan kan flere fellesrådsansatte få større/hele stillinger?

Svar: Det kan finnes ulike løsninger på ulike steder. I noen områder kan det være aktuelt å fordele stillinger på flere menigheter, og slik oppnå hele stillinger. Eller at en kombinerer diakoni og trosopplæringsstilling – slik det også blir gjort i mange menigheter. Noen stillinger kan kanskje finansieres i samarbeid med ulike aktører – eksempelvis i diakonale prosjekt og i tiltak for barn og ungdom. Primært er det viktig å lytte til de enkelte ansatte selv. Helsesituasjon og andre forhold kan lede til at enkelte ønsker å arbeid i en mindre stilling. Samtidig må en være bevisst på at dette kan være helt annerledes for stillingsetterfølgere, og at en da må ta nye grep.

6

Hvilken betydning mener du ansattes medbestemmelse og mulighet til påvirkning blir for en vellykket utredning og implementering av den nye kirkelige organiseringen?

Svar: Jeg tror det er svært viktig. Det er også store lokale forskjeller, noe som vil ha innvirkning på hvordan den nye organiseringen vil kunne passe inn og la seg gjennomføre. Ansatte er tettest på og ser dette i sin jobbhverdag, de står også for mye av kirkens utøvende virksomhet.

7

Hvor mener du de største utfordringene ligger i Kirkemøtets arbeid med ny kirkelig organisering?

Svar: Utfordringen er ulikhetene i kontekst. Det forskjell på by og land, i hvor tett menighetene er plassert og hvilke føringer det gir for organisering og ledelse. Med utgangspunkt i den kommunen jeg bor og oppholder meg, så har jeg store problemer med å se hva den nye organiseringen vil føre med seg av praktiske forskjeller fra slik det har vært. Selv om jeg har spurt mange, både folkevalgte og ansatte, er det svært få som kan si meg hva det faktisk vil innebære for kirkens organisering i mitt distrikt.

8

Hva er viktigst for deg i det videre arbeidet med organiseringsspørsmålet?

Svar: Det viktigste for meg er at det må være fleksibilitet i gjennomføringen. Større byer og mindre lokalsamfunn kan i praksis ha behov for ulike organisasjonsstrukturer. Noen vil dra nytte av de føringene som er foreslått ved Kirkemøtet, andre steder vil antageligvis bygge videre på det som er gjort før.